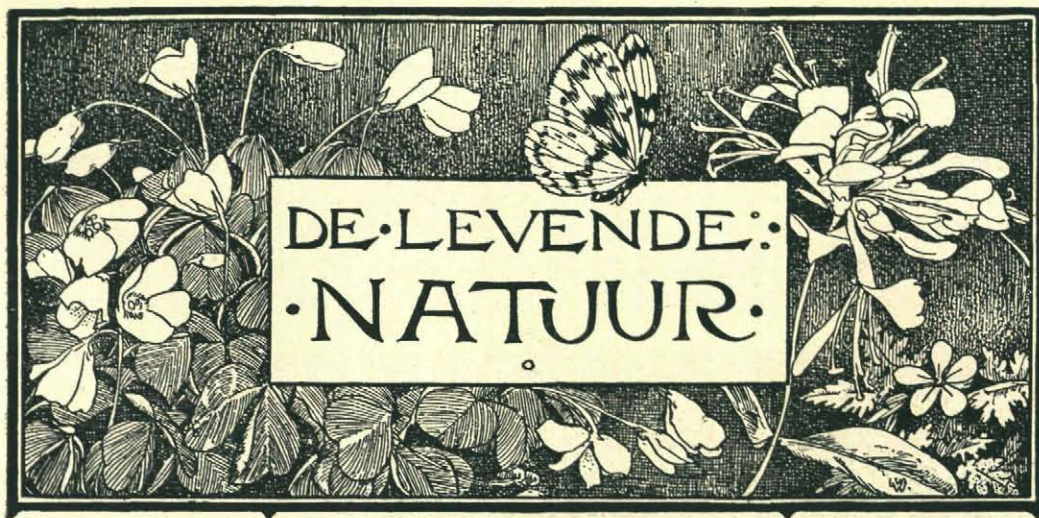

1 MEI 1936

AFLEVERING I.

NADruk VERBODEN.

Opgericht door E. HEIMANS, J. JASPERS Jr. en JAC. P. THIJSSSE.

REDACTIE :

Dr J. HEIMANS. AMSTERDAM.

Dr JAC. P. THIJSSSE, BLOEMENDAAL.

ADRES DER REDACTIE :

Dr JAC. P. THIJSSSE, BLOEMENDAAL.

UITGAVE VAN :

W. VERSLUYS TE AMSTERDAM.

ADMINISTRATIE :

2e OOSTERPARKSTRAAT 223, AMSTERDAM.

POSTCHEQUE EN GIRO 15205.

GEM. GIROKANTOOR AMSTERDAM V. 6482.

BANKIERS: INCASSOBANK

(Bijk. Linnaeusstraat).

PRIJS PER JAAR f 6.50 BIJ VOORUITBETALING.

PROF. DR TH. J. STOMPS.*VIJF EN TWINTIG JAAR HOOGLEERAAR.*

Den 22sten Mei a.s. zal het 25 jaar geleden zijn, dat Prof. Dr Th. J. Stomps het hoogleeraarsambt in de Botanie aanvaardde met een rede over: „De leer van Lamarck voor en na Darwin”.

Voor ons tijdschrift is er alle reden, om dit jubileum mee te herdenken en waarlijk niet alleen, omdat Prof. Stomps voor de beide tegenwoordige redacteuren promotor is geweest.

De populariseering van botanische natuurwetenschap heeft in Stomps steeds een belangrijk medestander gehad. Van jongs af aan heeft hij er zelf met vuur en enthousiasme actief aan meegedaan. In alle plaatsen van het land, waar populair-wetenschappelijke vereenigingen zijn, of vereenigingen voor University-extension, werd hij geregeld en wordt hij nog gevraagd, om z'n bekende en geliefde voordrachten te houden, meestal over zijn groote buitenlandsche reizen, en men vraagt hem daarvoor nooit tevergeefs en nooit zonder succes bij de hoorders.

Belangrijker voor den bloei der leeken-botanie en amateurs-natuurstudie is echter het feit, dat hij als hoogleeraar en vertegenwoordiger dus van de officieele wetenschap toch met hart en ziel gewoon plantenliefhebber en zelfs eenvoudigweg plantenzieker is gebleven. Alleen al door den invloed van zijn voorbeeld in deze, maar ook door opzettelijk en nadrukkelijk streven in die richting heeft hij er veel toe bijgedragen, dat de kloof tusschen de universitaire botanie en het gilde der pretentielooze natuurgenieters zoo zeer is overbrugd. Het is immers thans niet meer mogelijk, zooals twintig jaar geleden kon geschieden, dat iemand ongeschikt geacht wordt voor ernstige natuurstudie aan de universiteit, die in z'n jeugd te veel gedaan had aan „natuursport“.

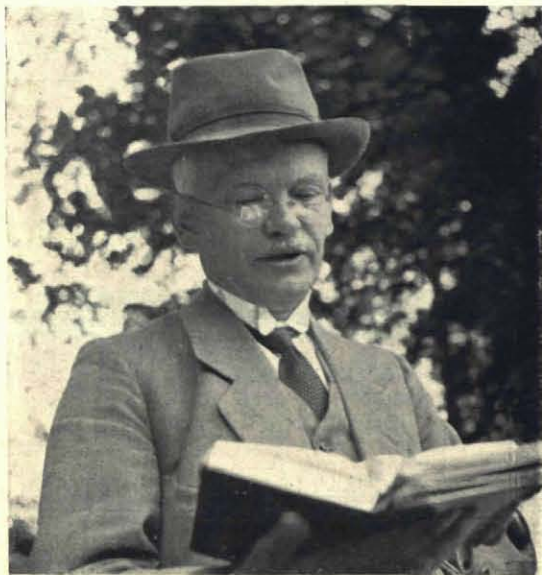

Foto Mej. A. Menko.

Fig. 1. Op excursie in Buskersbosch bij Winterswijk; „vóór-determineeren“ uit de flora.

Sedert de jonge Stomps in de oude jaargangen van „De Levende Natuur“ en met de oudste flora van Heimans en Thijssse zijn eerste triomfen vierde op plantenziekers-gebied, is hij altijd in de eerste plaats gebleven liefhebber van onze wilde flora.

Groote plantengeografische studiereizen door Noord-Amerika, Noord-Afrika, de Kaukasus en West-Azie, door Java en Sumatra mogen al zijn kennis en belangstellingssfeer hebben uitgebreid tot de geheele wereldflora, op studentenexcursies in Nederland is de professor nog even opgetogen met de vondst van een nieuwe indigeen of nieuwe vindplaats van een bedreigde soort, als de jongste N. J. N.-er met z'n eerste z.z.z.-je.

Zijn ongeremd enthousiasme voor de studie van den levenden plantengroei in zijn geheel heeft hem ook wel belet zich te begraven in ingewikkelde laboratoriumproeven. Daarvoor in plaats staat het evenzeer inbeslagnemend proeftuinwerk, dat Stomps in het voetspoor van zijn zoo hoogvereerden leermeester en voorganger Hugo de Vries met onverflauwde toewijding dag aan dag aan kweekkas en Oenothera-tuin gebonden houdt.

Succes, ook uiterlijk succes, is niet uitgebleven. De roem en wereldnaam van een Hugo de Vries zal wel nooit weer voor een van z'n navolgers meer zijn weggelegd, maar ook Stomps' naam heeft in het buitenland een goede klank bij zijn collega's van verschillende studierichting, en zelfs heeft de groote Deutsche Botanische Verein hem als eenige Nederlander tot haar buitenlandsch bestuurslid verkozen.

Wat de studenten van Prof. Stomps het meest apprecieeren, is het oplaaierend enthousiasme telkens voor iedere nieuwe vondst, voor iedere tijding van een nieuwe stap vooruit in een of andere tak van botanisch onderzoek.

Een miraculeus geheugen voor namen, feiten en literatuurcitaten en een bewonderenswaardige vlotheid van samenvatten, stellen hem daarbij in staat meteen de literatuur over een nieuwe tak van studie te overzien en zoo te beheerschen, dat ze ook voor de toehoorders gemeengoed wordt.

Wat echter alle leerlingen en oudleerlingen zonder uitzondering als hoogtepunten van hun Amsterdamschen studietijd blijven beschouwen, zijn de niet voor niets zoo beroemd geworden groote buitenlandsche studentenreizen van dat bepaalde soort, waarvan Prof. Stomps het uitsluitend monopolie bezit.

Persoonlijk kan ik daarvan meespreken, al ben ik maar één keer mee geweest. Dat was de allereerste, maar zeker niet minst geslaagde van die groote tochten en waaraan ik voor mijn geheele leven een dankbare, onuitputtelijk leerrijke herinnering behoud.

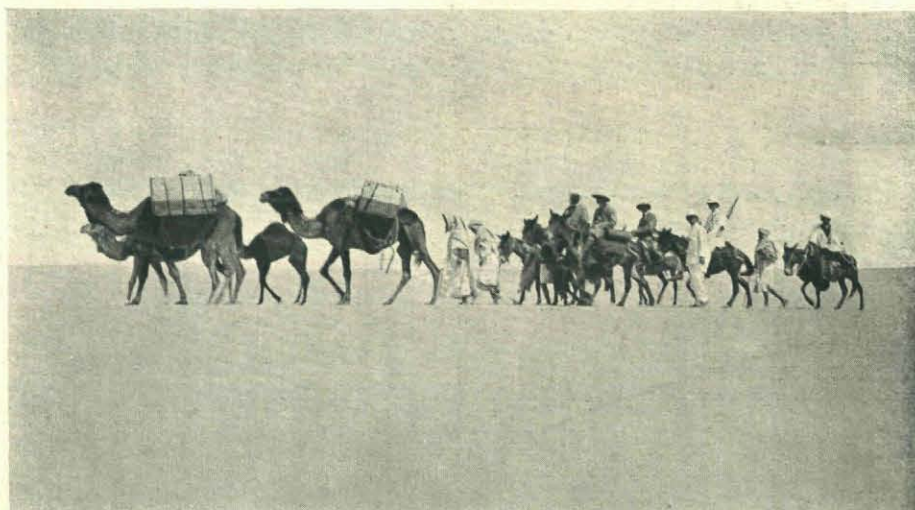

Foto J. Heimans.

Fig. 2. Botanische studiereis in de Sahara

Met een betere wensch voor den hoogleeraar en z'n toekomstige studenten meen ik dan ook niet te kunnen eindigen dan met deze, dat hij z'n spreekwoordelijk geworden vaardigheid in het bergstijgen en excursieleiden tot op hoogen leeftijd moge behouden, om ook verder ieder jaar zulk een reis te organiseeren met welgekozen climax in excursiedoel en resultaten.

J. HEIMANS.